

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 14.Gf.40.001/2024/4-II.

A felperes:

felperes1 Korlátolt Felelősségű Társaság
cím1

A felperes képviselője:

Kusper Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kusper Zsolt ügyvéd)
cím2

Az alperes:

alperes1 Zártkörűen Működő Részvénytársaság
cím3

Az alperes képviselője:

Dr. Kohlmann Katalin kamarai jogtanácsos
cím3

A per tárgya: kártérítés

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 18.G.40.695/2022/30-I.

A fellebbezést benyújtó fél: felperes

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 500.000 (ötszázezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

I.

[1] A felperes keresetében kérte az alperes kötelezését 212.247.653 forint és járulécai megfizetésére kártérítés címén a 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:137. §-a, 6:142. §-a, a 6:143. § (1)-(3) bekezdése és a 6:148. § (1) bekezdése alapján. Előadása szerint az alperes több szerződésszegést követett el. A 2017 februárjában benyújtott hitelkérelmét az előírt 20+60 nap helyett 281 nap alatt bírálta el. A szerződés megkötését követően az alperes közreműködője olyan dokumentumokat kért, amelyeket korábban már benyújtott, valamint a közreműködő által kibocsátott és befogadott felhatalmazó levél hibás címzése miatt további hiánypótlásra hívta fel, ami az alperesi Etikai Nyilatkozatban foglalt szakszerűség és gondosság követelményét sérti. 2018. február 12-én az alperesi közvetítő folyósítás előtti helyszíni ellenőrzést tartott, melynek során a korábban érkeztetetthez képest módosított ügyfélhívási értesítő aláírását kérte. Elmulasztotta az alperes a 2018. február 6-án kelt és érkeztetett ügyfélhívási értesítő alapján 2018. február 21-i értéknappal 2.458.500 forint, valamint 44.790.891 forint átutalását. A folyósítás előtti helyszíni szemléről készült jegyzőkönyvet nem küldte meg a részére; a helyszíni szemle alapján indokolatlanul kezdeményezett szabálytalansági eljárást és indokolatlanul függesztette fel a folyósítást, amely miatt öt hónapot csúszott az első kifizetés. Téves adatokkal küldte meg a „Kölcsönszerződés módosítási kérelmet”, valamint a rendelkezésre tartási idő kapcsán nem tájékoztatta megfelelően. Mindezen alperesi jogellenes magatartások okán a beruházását nem tudta időben megkezdeni, a késedelem miatt a kivitelezőt nem tudta kifizetni, ami miatt az a kivitelezői szerződést 2018. december 28-án felmondta. Az indokolatlan időhúzás miatt megemelkedett költségek finanszírozásának elmaradása ellehetetlenítette a beruházás időben történő megvalósítását.

[2] A kárát egyrészt vagyonában bekövetkezett hátránnyként jelölte meg: 2016. évben a cég alapítási költsége, a helység1, cím4 helyrajzi számú ingatlan vételára, négy havi jogi képviselési átalánydíj és könyvelési díj címén összesen 18.979.996 forint; 2017. évben a helység1, cím5 helyrajzi számú ingatlan vételára, a cím4 hrsz-ú ingatlan alperesi értékbecslésének összege, a tervdokumentációs költségek, az építési engedély, illetve, az építési napló használati díja, az önkormányzat helyett elvégzett vízelvezetési munkálatok költsége, a telekadó összege, 12 havi jogi képviselési átalánydíj és könyvelési díj jogcímén összesen 12.106.128 forint; 2018. évben a kölcsönszerződéssel összefüggő közjegyzői munkadíj, az alperes által be nem fogadott számlák, telekadó, 12 havi jogi képviselési átalánydíj és könyvelési költség, valamint 6 havi csarnokvas-tárolási díj címén összesen 3.373.427 forint; 2019. évben az ingatlan elektromos hálózata bővítésének költsége, 8 havi jogi képviselési átalánydíj, 10 havi könyvelési díj, telekadó és csarnokvas-tárolási díj címén összesen 1.820.070 forint; a kölcsönszerződésből lehívott, a beruházás megvalósítása érdekében kifizetett – de a szerződésszegéssel okozati összefüggésben az alperesnek visszafizetendő – 81.606.031 forint. A fentieket meghaladóan elmaradt haszon címén 15 év alapulvételével 94.362.000 forint kár megfizetését kérte.

II.

[3] Az alperes kérte a kereset elutasítását. Vitatta a kártérítési felelősség konjunktív feltételeinek fennállását.

III.

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 4.622.475 forint perköltséget.

III.1.

[5] Határozatában tényként állapította meg, hogy az alperes 2017. december 22-én tájékoztatta a felperest arról, hogy a elnevezés1-8.3.1.-16 hitelprogram keretében 2017. február 22-én benyújtott hitelkérelmét jóváhagyta; a szerződéskötés várható időpontja a szerződéskötési feltételek teljesítésétől számított 30 naptári napon belül, de legkésőbb 2017. december 22-től számítottan a 90. nap lesz.

[6] Az alperes mint kölcsönnyújtó – képviseletében a cég1 Bank Zrt. mint közvetítő – és a felperes mint kölcsönfelvevő 2018. január 24-én a „elnevezés1-8.3.1.-16 azonosító jelű Mikro-, kis- és középvállalkozások versenyképességének növelése célú” hitelprogram keretében kölcsönszerződést kötöttek. A megállapodás szerint a beruházás megvalósításának helye a irányítószám1 helység1, hrsz. cím4 szám alatti ingatlan. A bank az adós részére 133.526.744 forint kölcsönt nyújt, amely terhére az adós a szerződésben meghatározott feltételek betartása mellett folyósításokat kezdeményezhet. A kölcsön a szerződés aláírásának napjától kezdődően 2018. december 31. napjáig áll az adós rendelkezésére; amennyiben a rendelkezésre tartási időszakon belül a folyósítására részben vagy egészben nem kerül sor, a bank jogosult a kölcsönt vagy annak még nem folyósított részét a rendelkezésre tartási időszak leteltét követően egyoldalúan törölni. Az adós a rendelkezésre tartási időszak alatt a lehívási értesítéssel igényelhet folyósítást a meghatározott összeg terhére. A lehívási értesítőhöz számlát, illetőleg számviteli bizonylatot kell csatolni. A kölcsön csak olyan ténylegesen felmerült, számlával vagy a számviteli törvény 166. § (1) bekezdése szerinti más számviteli bizonylattal igazolt költségek finanszírozására használható fel, amelyek a beruházás megvalósításához elengedhetetlenül szükségesek és indokoltak, a beruházás részét képezik, továbbá az adós üzleti tevékenységét szolgálják. A kölcsönre való jogosultságot és a kölcsön felhasználását jogszabályban, valamint a szerződésben meghatározott szervek ellenőrizhetik. Az adós köteles minden, az ellenőrzéshez szükséges felvilágosítást és egyéb segítséget megadni. Az ellenőrzések eredményéről az adóst értesíteni kell. A közvetítő a bankkal kötött közvetítői szerződés értelmében a bank nevében, javára és kockázatára jár el.

[7] A szerződés 24. pontja a szabálytalanság kezelésére vonatkozó rendelkezéseket rögzítette. Ennek értelmében az adós által elkövetett szabálytalanságok kezelésére az alperesi Eljárási Rend tartalmaz előírásokat; a szabálytalansági eljárást a bank folytatja le, annak megindításáról az adós írásban tájékoztatást kap, arra észrevételt tehet; a szabálytalansági eljárás szabálytalansági döntéssel zárul; a döntés megállapíthatja a szabálytalanság megtörténtét és jogkövetkezmény vagy egyéb intézkedés elrendelését, illetőleg azt, hogy nem történt szabálytalanság és – ha szükséges – a szerződés alapján fennálló kölcsönjogviszonyt érintő intézkedést rendelhet el.

[8] Az alperesi közvetítő 2018. január 25-én e-mailben tájékoztatta a felperest a folyósítási feltételekről, majd 2018. február 9-én ismételten e-mailt küldött, amelyben kérte a mellékelt felhatalmazó levél eljuttatását az alperes részére, mivel az előzőn a cím nem volt jól feltüntetve.

[9] 2018. február 12-én folyósítás előtti helyszíni ellenőrzést tartott, amelyről jegyzőkönyvet vett fel, ebben rögzítette, hogy a beruházás megkezdésének időpontja 2017. június 8-a, a tervezett fizikai befejezés dátuma 2018. december 31. napja.

[10] Az alperesnél működő Szabálytalanságkezelési Bizottság 2018. február 23-án meghozott határozatával a perbeli szerződéssel kapcsolatos szabálytalansági eljárás megindítását rendelte el, és intézkedett a kifizetések felfüggesztése iránt. Az alperes erről a 2018. február 27-én kelt levelével tájékoztatta a felperest, amiben a szabálytalansági gyanút akként foglalta össze, hogy a közvetítő a helyszíni ellenőrzés során szabálytalanságot észlelt: a beruházás célja egy 1.566 m² alapterületű lovarda megépítése és üzemeltetése volt azzal, hogy a lovardában külön programok kerülnek megrendezésre; a megjelölt sorszámu számlák és az azokhoz köthető teljesítésigazolások alapján a beruházás megvalósítási helyszínén eddig összesen 44.790.891 forint összegű munkálatok valósultak meg (alapozási munkák, mobil wc telepítése, irodakonténer telepítése, ideiglenes áramvételi hely kiépítése stb.), azonban a 2018. február 12-i helyszíni ellenőrzésen tapasztaltak nem állnak összhangban a benyújtott dokumentumokkal.

[11] Az alperes 2018. május 16-án kelt levelében tájékoztatta a felperest a szabálytalansági döntésről. Kitért arra, hogy a folyósítás előtti helyszíni ellenőrzés alapján vélelmezhetően valótlan tartalmú számlákat, teljesítési igazolásokat és azok mellékleteit nyújtotta be; az ismételt helyszíni ellenőrzés és az azt követő hiánypótlási időszak során minden hiánypótlási kötelezettségét maradéktalanul teljesítette, ennek keretében a szabálytalansági gyanú alapján benyújtott végszámlákat korrekciózta, és azokat előleghozzájárulásként benyújtotta; a hiánypótlásként megküldött tervdokumentációban látható alaprajzokon, műszaki leírásokon lakás is szerepelt, emiatt további egyeztetés történt; rendelkezésre bocsátotta azon nyilatkozatát, amelyből látható, hogy a helyi építésügyi szabályzat betartása tette szükségessé a szolgálati lakás kialakítását, amit fő tevékenységének megfelelően az adott ingatlanrészben 1-3 napos szálláshelyszolgáltatás nyújtására, illetve speciális gondozású gyermekek elhelyezésére kíván használni. A vizsgálat megállapította, hogy a projekt megvalósítása folyamatban van. Mindezek alapján a szabálytalansági eljárást „nem történt szabálytalanság” megállapítással zárták le.

[12] A felperes által 2018. május 25-én aláírt folyósítási terv szerint 2018. júniusában 47.249.391 forint, 2018. júliusában 28.760.000 forint, 2018. augusztusában 28.760.000 forint és 2018. szeptemberében 28.757.349 forint lehívására kerül sor. Az alperes a felperes lehívási értesítésére 2018. június 8-án 2.458.500 forintot, valamint további 44.780.888 forintot, majd 2018. augusztus 6-án 34.356.643 forintot folyósított a kölcsönszerződés alapján.

[13] A felperes 2018. november 22-én, majd december 12-én kérte a kölcsönszerződés módosítását.

[14] A felperesi beruházás kivitelezője, a cég2 Kft. a 2018. december 29-én kelt szándéknyilatkozatban rögzítette, hogy a közte és a felperes közötti generálkivitelezői szerződés nem tartható, mivel a vállalt határidőre a teljesítés nem valósult meg, aminek oka, hogy a finanszírozás folyamatosan akadozott; a megváltozott költségekre és piaci viszonyokra tekintettel a kivitelezési szerződést csak akkor tudják meghosszabbítani, ha az általuk

elkészített új költségvetés a megemelkedett összeggel elfogadásra kerül, és a megemelkedett összeget a végső kedvezményezett biztosítani tudja; mindezek teljesítése esetén a beruházást 2019. december 31-ig befejezik. 2019. július 5-én ezt a szándéknyilatkozatot a kivitelező visszavonta arra hivatkozva, hogy az abban foglalt feltételek nem teljesültek.

[15] A felperes 2019. március 20-án panaszt nyújtott be az alpereshez, amelyben a közvetítőként eljáró cég3 Bank Zrt. eljárását nehezményezte. Az alperes a 2019. április 3-án kelt levelében a panasszal nem értett egyet, egyúttal tájékoztatta a felperest, hogy a szerződésben eredetileg rögzített 12 hónapos rendelkezésre tartási időt a 2018. december 12. napján benyújtott módosítási kérelemre tekintettel 2019. június 24. napjáig meghosszabbította, ami a lehetséges maximális rendelkezésre tartási idő.

[16] Az alperes a kölcsönszerződést 2023. szeptember 5-én felmondta.

III.2.

[17] Az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolásában megállapította, hogy a felek között 2018. január 24-én a Ptk. 6:382. § (1) bekezdése szerinti hitelszerződés jött létre.

[18] A Ptk. 6:137. §-ának, a 6:142. §-ának, a 6:143. §-ának, a 6:144. § (2) bekezdésének és a 6:148. § (1) bekezdésének felhívását követően kifejtette, hogy a felperes által megjelölt azon körülmény, hogy a hitelkérelem elbírálása 281 napot vett igénybe, a szerződéskötést megelőzően állt fenn, így az annak körében hivatkozottak nem minősülnek szerződésszegésnek akkor sem, ha az alperes jogszabályba ütköző magatartást tanúsított volna. Mindemellett a hitelkeret kimerülése az alperesnek nem felróható, ellenőrzési körén kívül eső és általa előre nem látható körülmény volt, ami a kártérítési felelősség alóli mentesülését eredményezné.

[19] A hitelszerződés 24. és 25. pontjára, továbbá az Eljárási Rend megjelölt rendelkezései utalással kifejtette, hogy az alperes 2018. május 16-án kelt tájékoztatása alapján megállapítható volt, hogy a szabálytalansági gyanú alapján lefolytatott szabálytalansági eljárás során a felperes a kifogásolt hiányosságokat, hibákat kiküszöbölte. A törvényes képviselője személyes meghallgatása során maga is előadta, hogy a vitatott számlát korrigálta a társaság, míg tanúl tanú megerősítette, hogy a banknak benyújtott számlát előlegszámla helyett végyszámlaként jelölték meg, amit a benyújtáskor nem vettek észre, ez azonban egy hiánypótlással orvosolható lett volna. tanú2 tanú szintén alátámasztotta, hogy a folyósításhoz benyújtott számlák végyszámlák voltak és több olyan tételre szerepel bennük, ami a helyszínen nem volt megtalálható. Az elsőfokú bíróság mindezek alapján megállapította, hogy a kölcsön folyósítása előtt a felperes részéről hibák, hiányosságok álltak fenn, a hitelintézethez benyújtott előlegszámláját végyszámlaként nevezte meg. A felperes törvényes képviselőjének nyilatkozata szerint a szolgálati lakás felhasználási célt is tisztázni kellett. A kifejtettekből következően az alperes eljárása megfelelt a szerződésben írottaknak, a felperes részéről a szabálytalansági gyanút megalapozó cselekmények megvalósultak, a hiányosságok fennálltak; a felperes is elismerte a hibák, hiányosságok kiküszöbölését. Az, hogy álláspontja szerint mindez egy hiánypótlási felhívással is megoldható lett volna, nem támasztja alá a szabálytalansági eljárás lefolytatásával kapcsolatos alperesi szerződésszegést. Megalapozottan rendelte el tehát az alperes a szabálytalansági eljárás megindítását és intézkedett a további kifizetések felfüggesztéséről, ezért azzal sem követett el

szerződésszegést, hogy az ügyfél lehívási értesítőben vállalt teljesítési kötelezettségének nem tett eleget.

[20] Nem róható fel az sem az alperesnek, hogy a folyósítás előtti helyszíni szemléről készült jegyzőkönyvet nem küldte meg a felperesnek, mivel a 2018. február 27-én kelt levelében a helyszíni ellenőrzésen tapasztaltakat ismertetve tájékoztatta a felmerült szabálytalansági gyanú miatti eljárás megindításáról és lehetőséget biztosított az észrevételei előterjesztésére.

[21] A felek a szerződést 2018. január 24-én kötötték meg, így a közvetítő rövid időn belül – 2018. február 9-én – küldött felhívása az alperesi szerződésszegés esetén sem eredményezte a folyósítás késedelmét, ugyanakkor önmagában egy téves adat feltüntetése, illetve az annak kijavításával kapcsolatos eljárás a felek együttműködési kötelezettségéből is következik. Ezen együttműködés során tisztázhatták a felek azt is, hogy miért vált szükségessé valamely okirat módosítása, illetve annak aláírása. A felperes egyébiránt nem bizonyította, hogy az alperes hivatkozott szerződésszegései milyen oksági kapcsolatban állnak kárának bekövetkezésével.

[22] tanú3 tanúvallomása alapján megállapította, hogy a rendelkezésre tartási időről tájékoztatták a felperest, illetve a hibás adatok javítása is megtörtént, ezért ezekre is megalapozatlanul hivatkozott alperesi szerződésszegésként.

[23] Osztotta az elsőfokú bíróság továbbá az alperes azon álláspontját, amely szerint az alperesi Etikai Nyilatkozatban rögzített rendelkezések csupán irányelvek, anyagi jogi szempontból nem relevánsak, így a felperes azokra az alperesi mulasztás körében nem hivatkozhat. Az okirati bizonyítékok és a tanú4 tanúvallomása alapján megállapította továbbá, hogy a vállalkozási szerződés csak a kölcsön rendelkezésre tartási idejének elteltét követően szűnt meg a vállalkozó és a felperes között, így nem a kivitelezési szerződés felmondása vezetett a még fennmaradó kölcsönösszeg lehívásának elmaradásához.

[24] A fentiek alapján az alperest szerződésszegő magatartás hiányában nem terheli felelősség a keresetben állított kár bekövetkezéséért. A felperes egyébiránt nem bizonyította, hogy a keresetben megjelölt kára bekövetkeztét, illetőleg olyan összegek megfizetésére kérte kötelezni az alperest, amelyek viselésére szerződésszegés esetén sem lenne köteles, mivel azok felmerülése nem áll okozati összefüggésben a szerződésszegőnek minősített alperesi magatartással.

[25] A felperesi társaság alapításával felmerült költségek, valamint a társaság működésével kapcsolatos jogi képviseleti átalánydíjak és könyvelési díjak költségei abban az esetben sem lennének továbbháríthatók, ha az alperes felelőssége fennállna. A cím4 helyrajzi számú ingatlanon valósult meg a projekt, míg a korábban a felperes tulajdonában lévő cím5 helyrajzi számú ingatlant értékesítették. A cím4 utcai ingatlan jelenleg is a felperes tulajdona, míg a másik ingatlan értékesítésével vélelmezhetően vételárbevétele keletkezett, így az ingatlanokkal összefüggésben vagyonvesztés nem állt be. A helységi Önkormányzat helyett elvégzett vízelvezetési munkálatok költsége, a telekadó összege, az ingatlan elektromos hálózata bővítésének költsége pedig az ingatlan tulajdonosát terhelő költségek. A cím4 helyrajzi számú ingatlan értékecsülésének díja, a kölcsönszerződéssel összefüggő közjegyzői

munkadíj a felek közötti szerződés megkötésével szükségszerűen merültek fel, míg a tervdokumentáció költségei, az építési engedély költsége, az építési napló használati díja, 6 havi csarnokvas-tárolási díj, az alperes által be nem fogadott számlák a beruházással kapcsolatos költségek. Mindezen túl a felperes csak állította, de nem bizonyította, hogy a megjelölt összegű költségeket valóban kifizette. A 81.606.031 forintos tétel kapcsán kifejtette a törvényszék, hogy azt a Ptk. 6:383. §-a szerint a felek közötti kölcsönszerződés alapján bocsátotta az alperes a felperes rendelkezésére, aki azt a projekt tárgyát képező beruházásra fordította, a kivitelezőnek kifizette, és kötelezettséget vállalt, hogy a szerződés szerinti időben és feltételek mellett visszafizeti az alperesnek. Nem merült fel adat arra, hogy a felmondást követően ez – akár részben – megtörtént volna, melyből következően a vagyronvesztése sem állapítható meg. A kölcsönszerződés megszegése egyébként sem eredményezhetné ezen tétel vonatkozásában az alperes kárfelelősségét, hiszen az adott összeget a felperes megkapta, céljainak megfelelően felhasználta.

[26] A felperes az elmaradt haszon címén előterjesztett kárigénye alátámasztására alkalmas bizonyítékot nem terjesztett elő. Az általa indítványozott szakértői bizonyítás elrendelésének a kereset jogalapjának hiányában nem volt helye.

IV.

[27] Az elsőfokú ítélet ellen a felperes nyújtott be fellebbezést elsődlegesen annak megváltoztatása és a keresete szerinti marasztalás, másodlagosan a hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítása iránt.

[28] Érvelése szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás hiányos. Az alperes ugyanis a kölcsönszerződéshez kapcsolódó eljárási szabályt szegett, mivel a 2014–2020 programozási időszakban az egyes európai uniós alapokból származó támogatások felhasználásának rendjéről szóló 272/2014. (XI. 5.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rend.) 159. § (3) bekezdése, és a 160. § (2) bekezdése szerinti határidőn túl tett eleget a tájékoztatási kötelezettségének. Az alpereshez 2018. február 15-én érkezett a szabálytalansági bejelentés, így a Korm. rend. fenti szabályai alapján legkésőbb 8 napon belül tájékoztatást kellett volna adnia a szabálytalansági eljárás megindításáról, amire csak 2018. február 27-én került sor.

[29] Az alperes figyelmen kívül hagyta továbbá a Korm. rend. 115/A. § (1) bekezdését és a 132. § (1) bekezdését, amely alapján elvárható lett volna, hogy az észlelt hiba megjelölésével hiánypótlásra hívja fel, mivel a számlák vonatkozásában a korrekciós hiba értelmezési hibán alapult.

[30] Nem bizonyította azt sem az alperes, hogy a szabálytalansági eljárás a Korm. rend. mely szabályának a megsértésén alapul, illetőleg mi tette indokoltá a folyósítás felfüggesztését, hiszen a helyszíni ellenőrzésről felvett jegyzőkönyv nem állapított meg szabálytalanságot vagy hiányosságot; az alperes nem igazolt, illetőleg nem állapított meg olyan szabálytalanságot, ami a beruházás szabályszerű és hatékony megvalósulása céljával ellentétes lett volna. Az alperesnek biztosítania kellett volna, hogy a számlákat az elvárt módon javítsa, a még hiányzó vagy hiányos nyilatkozatokat pótolja, mert akkor a beruházás időben megvalósulhatott volna. A szabálytalansági eljárás miatt közel öt hónapot csúszott az első kifizetés. A megindított eljárás nem indokolta a kifizetés felfüggesztését, aminek csak a

Korm. rend. 162. § (2) bekezdése szerinti esetekben lett volna helye. Az ellenőrzés során mindvégig együttműködött, a szükséges dokumentumokat rendelkezésre bocsátotta, a közreműködő kérésére a módosított ügyfélhívási értesítőt aláírta. A helyszíni ellenőrzés során azt a választ kapta, hogy nincs probléma. Mindezekből következően megalapozatlan volt a szabálytalansági eljárás.

[31] A jegyzőkönyvet is csak többszöri kérést követően, 2018. március 21-én kapta meg. Az alperes azáltal, hogy az ellenőrzés eredményéről önként nem adott időben tájékoztatást, nem tett eleget a Ptk. 6:62 § (1) bekezdésében és a Korm. rend. 184. § (1) bekezdésében foglalt tájékoztatási kötelezettségének.

[32] Az elsőfokú bíróság a fenti előadásait nem vizsgálta és nem fejtette ki, hogy azokat miért nem tekinti relevánsnak, amivel megsértette a Pp. 6. §-át és a 237. §-át. Utóbbi körében a Pp. 237. § (3) bekezdés a) pontjára utalással kiemelte, hogy a „kereseti kérelmében” és egyéb beadványaiban megjelölte azokat a körülményeket, vonatkozó jogszabályokat, amelyek az alperesi szerződésszegés megállapítását megalapozzák. Ha az elsőfokú bíróság „értelmezésében az álláspontja nem volt helytálló”, erről érdemi tájékoztatást kellett volna adnia.

[33] Nem adta indokát az elsőfokú bíróság, hogy a fenti szerződésszegéseket miért hagyta figyelmen kívül, ezért ítélete sérti a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdését.

[34] A törvényszék nem vette figyelembe, hogy a Ptk. 6:62. § (1) bekezdése értelmében az együttműködési kötelezettség a feleket már a szerződéses tárgyalások során, azaz a szerződéskötés előtt is terheli, és ebbe beletartozik a tájékoztatási kötelezettség. 2017. február 10-én benyújtotta a hitelkérelmét és 2017. március 16-ig eleget tett a hiánypótlási kötelezettségének. Az alperesnek időben, teljeskörű és pontos tájékoztatást kellett volna adnia, hogy – a kérelem elbírálását, jóváhagyását is ideértve – a tájékoztatási kötelezettségének a honlapján keresztül tesz eleget. Az alperes nem mentesülhet az ügyintézője által adott hiányos, téves vagy félrevezető tájékoztatásából fakadó felelősség alól. Az alperes a jogviszonyt érintő lényeges körülmény tekintetében a tájékoztatási kötelezettségének csak 2017. június 16-án, a megkeresésére tett eleget. Ennek következtében nem értesülhetett időben arról, hogy a beérkezett pályázatok forrásigénye meghaladta a rendelkezésre álló keretet és „nem dönthetett a kölcsönszerződés számára ismertté vált kockázata melletti későbbi időpontban történő megkötéséről, vagy annak mellőzéséről”.

[35] Téves az elsőfokú bíróság azon álláspontja is, hogy a hitelkeret kimerülése olyan, az alperesnek nem felróható, ellenőrzési kívül körén kívül eső, és általa előre nem látott körülmény, ami a kártérítési felelősség alóli mentesülését eredményezné akkor is, ha a szerződésszegés megállapítható lenne. Az alperes által hivatkozott keretkimerülésre vonatkozó tájékoztatás ugyanis a további hitelkérelmek befogadásának ideiglenes szüneteléséről informált, nem pedig arról, hogy a már korábban benyújtott és elfogadott kérelmek érdemi elbírálására nem kerül sor. Ezért a korábban benyújtott és befogadott finanszírozási kérelmét a tájékoztatóban foglaltak ellenére jóvá kellett volna hagyni, miután a benyújtott iratanyag teljeskörűen a rendelkezésre állt.

[36] Az első szerződésszegéssel kapcsolatban megállapított tényállás tehát kirívóan okszerűtlen, figyelmen kívül maradnak azon bizonyítékok és körülmények, amelyek az alperes szakszerűtlen és gondatlan eljárását, különösen az együttműködési kötelezettségéből fakadó határidőben történő tájékoztatás elmaradását mint szerződésszegő magatartást alátámasztják.

[37] Hangsúlyozta a felperes azt is, hogy az együttműködési kötelezettségének a szerződés előkészítésétől kezdve eleget tett. Nem értékelhető a terhére, hogy az alperes által hibás adatokkal kitöltött és felperesi társaság részére további ügyintézés céljából átadott felhatalmazó levelet az alperes a saját hibája felismerését követően ismét hiánypótlásra adta vissza. Az pedig, hogy a banki működési folyamatok nem nyilvános dokumentumokban kerülnek szabályozásra, sérti a tájékoztatáshoz való jogát. Az alperes a banki folyamatokról – ideértve az ügyintézési határidő is – nem tájékoztatta és ezzel megsértette a Hpt. 271. § (1) bekezdését. Mindezek alapján téves, hogy a megjelölt szerződésszegést nem bizonyította.

[38] Tévesen jutott arra a következtetésre is az elsőfokú bíróság, hogy az alperes azzal, hogy az ügyfélhívási értesítőben vállalt teljesítési kötelezettségének nem tett eleget, nem követett el szerződésszegést {ítélet [42] bekezdés}. Nem vette figyelembe a törvényszék, hogy ezt a dokumentumot mindig az alperes töltötte ki adatokkal, nyomtatta ki, és a cégszerű aláírását követően érkezett, majd egy példányát átadta. Az alperes ezt az alkalmazott gyakorlatot követve adta át a részére a helyszíni szemle alkalmával a 2018. február 6-án kelt és érkezett levélhívási értesítőhöz képest módosított új levélhívási értesítőt. tanú tanú is alátámasztotta, hogy tanú2 a közvetítő részéről nem megfelelően járt el.

[39] Téves az az ítéleti megállapítás, hogy nem róható fel az alperesnek, hogy a folyósítás előtti helyszíni szemléről készült jegyzőkönyvet nem küldte meg a részére. A Korm. rend. 1. számú melléklete – az Egységes Működési Kézikönyv – 22. pontja szerint ugyanis annak egy példányát a szemlét végző a támogatást igénylő részére átadja. Az első folyósítást megelőző – 2018. február 12-i – helyszíni ellenőrzés során az ellenőrzést végző rögzítette mindazon lényegi megállapításait, amelyek a kifizetési kérelem teljesítéséhez szükségesek. Hangsúlyozta, hogy az ellenőrzés során mindvégig együttműködött, és az ellenőrzést végző a kérdésére azt mondta, hogy minden rendben van. A jegyzőkönyvet nem adták át a részére, ezáltal az ellenőrzés során rögzített megállapításokra nem tudott időben észrevételt tenni, az alperes ezáltal a fentebb hivatkozottak szerint a Ptk. 6:62 § (1) bekezdésében és a Korm. rend. 184. § (1) bekezdésében foglalt tájékoztatási kötelezettségének nem tett eleget. Kiemelte, hogy a helyszíni ellenőrzés eredményéről szóló, alperest terhelő tájékoztatási kötelezettség nem azonos a szabálytalansági eljárás megindítására vonatkozó tájékoztatással. Mindezekre tekintettel az elsőfokú ítéletben írtakkal szemben az alperes terhére róható a jegyzőkönyv megküldésének elmulasztása.

[40] Tévesek az elsőfokú ítéleti megállapítások a szabálytalansági eljárás megalapozottságát illetően. A szabálytalansági eljárás megalapozatlan volt, annak jogi alapját az alperes nem bizonyította. A „jegyzőkönyv a folyósítás előtti helyszíni ellenőrzésről” megnevezésű dokumentum az alperes által előre kitöltött és kinyomtatott formában került a részére bemutatásra, illetőleg aláírásra. Abból levonhatta azt a következtetést, hogy a folyósításnak a levélhívási értesítő szerinti időpontban nem lehet akadálya. Az ellenőrzést végző tanú – tanú2 – megerősítette, hogy a jegyzőkönyv szerint a projekt ütemtervének megfelelő a készültségi fok. A jegyzőkönyv szerinti ellenőrzés hibamentes megállapítása ellenére

indokolatlan és megalapozatlan volt a szabálytalansági eljárás. Emiatt közel öt hónapot csúszott az első kifizetés, amivel megszegte az alperes a kölcsönszerződést. Téves és iratellenes, hogy a szabálytalansági eljárás során a kifogásolt hiányosságokat, hibákat kiküszöbölte, mivel a jegyzőkönyv nem tartalmazott arra vonatkozó megállapítást, hogy az utólag kifogásolt számlák és az azokhoz köthető teljesítésigazolások a helyszíni ellenőrzésen tapasztaltakkal nem állnak összhangban. Hivatkozása szerint egyébként sincs törvényi előírás, hogy mi számít számlával egy tekintet alá eső okirattal, melyre figyelemmel nem is lehetett volna a terhére értékelni a kivitelező által kiállított és felperesi társaság által benyújtott számlát és mellékleteit. Hangsúlyozta azt is, hogy indokolatlan volt a kifizetés felfüggesztése, mivel a Korm. rend. 162. § (2) bekezdésében felsorolt okok nem álltak fenn. Figyelmen kívül hagyta továbbá az alperes a Korm. rend. 156. § (5) bekezdésében foglaltakat, amely szerint az irányító hatóság köteles törekedni arra, hogy a szabálytalansággal érintett projekt célja megvalósuljon, indokolatlanul ne sérüljön. Mindezekre figyelemmel nem helytálló az az ítéleti megállapítás, hogy nem szegett szerződést az alperes, amikor a bejelentett szabálytalansági gyanú alapján az eljárást lefolytatta.

[41] Téves az a megállapítás is, hogy a vállalkozási szerződés a kölcsön rendelkezésre tartási ideje után szűnt meg, így nem annak felmondása vezetett a még fennmaradó kölcsönösszeg lehívásának az elmaradásához. Azáltal, hogy a kivitelező felmondta 2018. december 28-án a kivitelezői szerződést, az alperes megszegte a Ptk. 6:62. § (1) bekezdésében és az etikai nyilatkozatban foglaltakat.

[42] Fenntartotta a felperes azt is, hogy az alperes szerződést szegett azzal, hogy téves adatokkal küldte meg a kölcsönszerződés módosítása iránti kérelmet. Nem értett egyet azzal, hogy az etikai szabályzat anyagi jogi szempontból nem releváns.

V.

[43] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult lényegében annak helyes jogi és ténybeli indokai alapján. Elsődleges érvelése szerint határidőben csak megváltoztatás iránti kérelmet terjesztett elő a felperes, a másodlagos jogorvoslati kérelem elkészített a Pp. 375. § (1) bekezdése alapján. A fellebbezés esetleges megalapozottsága esetére kérte az utólagos bizonyítást elutasító 25. ssz.-ú végzés indokolásának pótlását.

[44] Kiemelte, hogy a törvényszék sem a szerződésszegést, sem az oksági láncolatot, sem a kár bekövetkeztét, sem annak összecszerűségét nem látta bizonyítottnak. A fellebbezés hivatkozása szerint az elsőfokú bíróság nem értékelte a határidőn túli alperesi tájékoztatás tényét, azonban továbbra sem derül ki, hogy milyen oksági láncolat alapozná meg az egyébként bizonyítatlan igényt.

[45] A fellebbezés sérelmezi a bizonyítékok értékelésének okszerűtlenségét és hogy nem értékelte a bíróság az összes szerződésszegő magatartást. Ezzel szemben az elsőfokú bíróság valamennyi felrótt magatartást értékelte és kitért rá, hogy a felperes nem bizonyította az okozati összefüggést. Helyesen mutatott rá, hogy a kár összege nem bizonyított, a kárként megjelölt költségek vonatkozásában csak állításokat tett a felperes, továbbá az elmaradt haszon körében a kárigény alátámasztására alkalmas bizonyítékot nem terjesztett elő. A kár összeszerűségét kifejezetten vitatta az elsőfokú eljárásban, arra vonatkozóan a felperes okirati

bizonyítékot nem csatolt. Megalapozatlan a pervezetés hiányára történő hivatkozás is a 32. ssz.-ú jkv-re figyelemmel, de nem is jelölte meg a felperes, hogy melyik jogszabály értelmezése körében lett volna szükség további anyagi pervezetésre.

[46] Helytállóan foglalt állást az elsőfokú bíróság a fellebbezésben kifogásolt alperesi magatartásokkal összefüggésben is. Hangsúlyozta, hogy a számla korrekcióját a felperes sem vitatta, így nem merülhet fel a szabálytalansági eljárás megindításának jogszerűtlensége. Rámutatott arra is, hogy a felperesnek lehetősége lett volna lehívni a teljes finanszírozási keretet, valamint a fellebbezés alaptalanul hivatkozik a Hpt. megsértésére, mivel az – az elsőfokú eljárásban is kifejtettek szerint – az EU forrású finanszírozásokra nem irányadó.

VI.

[47] Az elsőfokú ítéletnek jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt, ezért azt az ítéltábla teljes terjedelmében vizsgálta.

VII.

[48] A fellebbezés nem alapos.

VIII.

[49] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a rendelkezésre álló iratok és tanú⁴ tanúvallomása alapján kiegészíti, illetőleg pontosítja az alábbiak szerint.

[50] A perbeli, elnevezés¹-8.3.1.-16 azonosító jelű mikro-, kis- és középvállalkozások versenyképességének növelése célú hitelprogram eredeti keretösszege 71,14 milliárd forint volt.

[51] A felperes a hitelkérelmét 2017. február 10-én nyújtotta be az alpereshez. Az alperes által előírt hiánypótlást 2017. március 16-ával teljesítette. Az alperes 2017. március 17-i – honlapon – közzétett közleményében tájékoztatta az igénylőket, hogy keretkimerülés történt, ezért a hitelkérelmek befogadását ideiglenesen szüneteltetik.

[52] A felperes mint megrendelő 2017. július 14-én vállalkozási szerződést kötött a perbeli lovarda teljeskörű generálkivitelezési munkáinak elvégzésére a cég² Kftv.-vel mint vállalkozóval, 2017. december 31-i teljesítési határidővel. A teljesítési határidőt 2017. december 1-jén 2018. december 31-ére módosították. A módosításban foglaltak szerint a munka 2017. június 18-án elkezdődött, a tereprendezési munkák és a mélyalapozási munkák elkészültek, a sákalapozási munkák folyamatban vannak.

[53] Az alperes a 2017. december 4-i közleményében arról adott tájékoztatást, hogy a keretösszeg 77 milliárd forintra emelkedett és a már korábban benyújtott, de a keretösszeg kimerülése miatt tartaléklistára került igényeket bírálják el először. A 2017. december 22-én kelt levelében tájékoztatta a felperest a hitelkérelme jóváhagyásáról.

[54] A felperes 1/2018 (2018.01.11.) számú alapítói határozata szerint a „projekt megvalósulási határidő 2018. június 30-ig terjedő időszakra vetített többletköltség vállalható és a szerződés aláírható.”

[55] A cég2 Kft. részéről 2018 szeptembere és decembere között folyamatos volt a munkavégzés, leszállításra került a csarnok szerkezete is.

IX.

[56] Az elsőfokú bíróság a fentieket meghaladóan a releváns tényeket megállapította, az ítéltábla az érdemi döntésével egyetért, annak jogi indokait azonban csak részben osztja.

XI.1.

[57] A kereset jogi érvelése szerint a megjelölt károk és az alperes jogellenes magatartása közötti okozati összefüggés – ami a kártérítési felelősség megállapításának konjunktív feltétele –, azért áll fenn, mert az alperesi szerződésszegések miatt a beruházást nem tudta időben megkezdeni és befejezni. A hitelszerződés megkötése és az első lehívás teljesítése is késedelmesen történt, ezért a beruházást kivitelező vállalkozás felé fennálló fizetési kötelezettségének nem tudott eleget tenni. Az indokolatlan időhúzás miatt megemelkedett költségkülönbözlet finanszírozásának elmaradása ellehetetlenítette a beruházás időben történő megvalósítását és a kivitelező felmondta a szerződést.

[58] A felperes fenti jogi érvelésére tekintettel az általa állított alperesi szerződésszegések közül csak azok alapozhatták meg a keresetet, amelyek következményeként a felperes valamilyen késedelmet jelölt meg. Ez a keresetlevélben felsoroltak közül egyrészt az első szerződésszegéshez kapcsolódott, amelynél a felperes azt kifogásolta, hogy a hitelkérelem benyújtását és a hiánypótlás követően 20 + 60 nap helyett csak 281 nappal később kapott tájékoztatást a hitelkérelem elbírálásáról. Ezen kívül késedelmet a felperes még a 2018. február 6-án kelt ügyfélhívási értesítő teljesítése tekintetében jelölt meg.

[59] A további szerződésszegésként megjelölt alperesi magatartások vonatkozásában maga sem állította, hogy azok a beruházás megvalósulását, illetve a kivitelezői szerződésében foglaltak teljesítését közvetlenül késleltették, vagyis saját előadása szerint sem voltak okozati összefüggésben a károkkal. Így ezek tekintetében – a kártérítési felelősség további konjunktív feltétele – a szerződésszegés megvalósulásának vizsgálata szükségtelen volt, ezért az elsőfokú ítéletnek az ezzel kapcsolatos érvelését az ítéltábla mellőzi az indokolásból, ezek tekintetében a fellebbezésben előadottak sem bírtak relevanciával.

[60] A felperes állítása szerint késedelmet eredményező alperesi szerződésszegéseket az elsőfokú bíróság nem vitásan vizsgálta, az azzal kapcsolatos döntésének indokait az elsőfokú ítélet tartalmazza, melyre tekintettel fel sem merülhet a fellebbezésben hivatkozott Pp. 346. § (4) és (5) bekezdéseinek megsértése. Utal e vonatkozásban az ítéltábla arra, hogy a bíróságot terhelő indokolási kötelezettségből egyébként sem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenkénti megcáfolásának kötelezettsége, különösen nem a szubjektív elvárásaikat is kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása [1051/2019. (XI.10.) AB határozat, 3169/2019. (VII.10.) AB határozat].

IX.2.

[61] A Ptk. 6:62. § (1) és (3) bekezdése értelmében a felek kötelesek a szerződéskötési tárgyalások alatt, a szerződés megkötésénél is együttműködni és tájékoztatni egymást a szerződést érintő lényeges körülményekről. Ha a szerződés létrejön, az a fél, aki az (1) bekezdésben foglalt kötelezettségét megszegi, köteles a másik fél ebből származó kárát a szerződésszegéssel okozott károkért való felelősség általános szabályai szerint megtéríteni.

[62] A fentiekre tekintettel – az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben – helyesen érvelt a felperes azzal, hogy a Ptk. a szerződés létrehozásával kapcsolatban már a jogügylet létrejöttét megelőző időre is kötelezettségeket állapít meg a felek számára. Amennyiben a megállapodás létrejön, ezek elmulasztásának jogkövetkezményei a szerződésszegés körében vonhatók le. Az ítéltábla ezért nem osztja az elsőfokú bíróság azon álláspontját, amely szerint önmagában kizárja a kereset teljesítését, hogy a felperes által megjelölt körülmények a szerződéskötést megelőzően álltak fenn, így azokra a szerződésszegés akkor sem lenne megállapítható, ha az alperes jogszabályba ütköző magatartást tanúsított volna.

[63] Nem is annak volt az adott esetben jelentősége, hogy az alperes kimenthette-e magát a szerződésszegés jogkövetkezményei alól, mert az alperes helyesen érvelt azzal, hogy a felperes okozati összefüggés körében előadott érvelése nem lehet megalapozott. A kölcsönszerződés megkötésétől kezdődően ugyanis megfelelő idő állt a felperes rendelkezésére, hogy a beruházást a tervezett határidőn belül megvalósítsa figyelemmel arra, hogy a cég2 Kft.-vel kötött kivitelezői szerződés szerint ehhez mintegy hat hónap elegendő volt.

[64] A fentiekből az is következik, hogy a hitelszerződés megkötésének elhúzódása nem eredményezhette a kivitelezési szerződés szerinti (módosított) határidőben történő teljesítést, ezért nem is lehet okozati összefüggésben a felperes által erre visszavezetett kárral. Mindezek alapján ebben a körben a kártérítési felelősség alól való kimentés feltételeit nem is kellett vizsgálni, ezért az ítéltábla mellözi az elsőfokú ítélet ezzel kapcsolatos érvelését is.

IX.3.

[65] A 2018 februárjában kelt ügyfélhívási értesítő teljesítésének késedelmére alapított felperesi érvelést az ítéltábla részben osztotta az alábbiak szerint.

[66] Az alperes azzal érvelt, hogy a szabálytalansági gyanú alapján a szabálytalansági eljárás megindításával kifizetésekre, a lehívás teljesítésére a szerződés rendelkezései alapján nem kerülhetett sor; a szerződés 3.5. pontjára hivatkozott, mely szerint a kölcsönnek a jelen szerződésben meghatározott céltól eltérő felhasználása súlyos szerződésszegés és ezáltal felmondási eseménynek, valamint szabálytalanságnak minősül; a 4.2. pont (1) bekezdése szerint pedig folyósítási feltétel, hogy az adóssal az adott, vagy a bankkal kötött más ügylettel kapcsolatban szerződésszegő állapot nem áll fenn, vagy nem következett be olyan körülmény, amely a Ptk. által biztosított felmondási lehetőséget teremt. (2020. június 8-án kelt ellenkérelem 6. oldal)

[67] A szabálytalansági eljárás rendelkezésre álló irataiból annyi kétséget kizáróan megállapítható, hogy az alperes érvelésével szemben a felperes a kölcsönt nem használta fel a céltól eltérő, súlyos szerződésszegésnek minősülő módon. A szabálytalansági eljárásban hozott döntés ezt nem állapította meg és azt az alperes sem állította a perben. Szerződésszegő állapot sem állt fenn, mivel nem tekinthető annak, hogy az egyik benyújtott számla tekintetében korrekcióra volt szükség. Helyesen hivatkozott a felperes arra, hogy Korm. rend. 132. § (1) bekezdése szerint ez a probléma egy hiánypótlási eljárás útján is orvosolható lett volna.

[68] A fentiekből következően az ítéltábla álláspontja szerint a hiánypótláshoz szükséges idő elteltével a kifizetés vonatkozásában az alperes késedelembe esett. Önmagában a szabálytalansági eljárás folyamatban léte nem zárja ki a késedelem megállapíthatóságát, mert az „nem történt szabálytalanság” döntéssel zárult, egyúttal utalt a hiánypótlás eredményességére.

[69] Az alperes arra helyesen mutatott rá, hogy a Korm. rend. 162. § (1) bekezdése értelmében az irányító hatóság vezetője dönt a szabálytalansággal érintett projekthez kapcsolódó kifizetések felfüggesztéséről. A kifizetés felfüggesztése a szabálytalansági eljárás időtartama alatt bármikor lehetséges. Azonban a kifizetés felfüggesztését meg kell szüntetni, ha annak indokai már nem állnak fenn. Ebből is az következik, hogy az adott esetben a számlák korrekcióját, tehát a hiánypótlást követően a kifizetés felfüggesztését meg kellett volna szüntetni. Így annak sem lehet relevanciája, hogy a kifizetés felfüggesztésének eseteit a Korm. rend. 162. § (2) bekezdése nem taxatívén határozza meg.

IX.4.

[70] A fentiek szerint megállapított – hozzávetőlegesen 3-4 hónapos – alperesi folyósítási késedelemre mint szerződésszegésre tekintettel azt kellett vizsgálni, hogy az alperes kártérítési felelősségének további feltételei megállapíthatók-e, így elsődlegesen azt, hogy a felperes bizonyította-e a felsorolt kiadásaira, költségeire, a vagyonának csökkenésére, illetve elmaradt hasznára vonatkozó tényállításait – azaz az állított kára bekövetkeztét – továbbá azt, hogy a szerződésszegés okozati összefüggésben áll-e az állított kárral.

IX.4.1.

[71] Az elsőfokú bíróság szerint a felperes nem bizonyította a keresetben megjelölt kár bekövetkeztét és az okozati összefüggést sem {elsőfokú ítélet [54], [57]-[60], [62] és [63] bekezdései}. Helyesen mutatott rá, hogy a felperes nem bizonyította a káraösszepszerűségét a gazdasági társaság alapításával, a jogi képviselési és könyvelési díj, az ingatlanok vételára, a vízelvezetési munkálatok, a telekadó, az elektromos hálózat bővítése, az értékbecslői és közjegyzői munkadíj, a tervdokumentáció, az építési engedély költsége, az építési napló használati díja, a csarnokvas tárolási díja, illetőleg az alperes által be nem fogadott számlák tekintetében az alperes kifejezett vitatása ellenére. A fellebbezésben írtakkal szemben így fel sem merülhet, hogy ebben a körben a Pp. 6. §-ában meghatározott közrehatási kötelezettségére, illetőleg a Pp. 237. §-ában írt anyagi pervezetésre vonatkozó szabályt megsértve járt volna el.

[72] Önmagában ezen okból, vagyis a kár bekövetkeztének, összepszerűségének bizonyíthatatlansága miatt a kártérítési kereset a felsorolt tételek vonatkozásában nem lehet

megalapozott, de osztotta az ítéltábla az elsőfokú bíróságnak ezen tételekkel kapcsolatosan tett további megállapításait is. Hasonlóképpen helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság a kölcsönszerződés szerint lehívott összeg vonatkozásában a kereset megalapozatlanságára. Ebben a körben az ítéltábla utal az elsőfokú ítélet helyes indokaira, azokat megismételni nem kívánja.

[73] Az elmaradt haszonnal kapcsolatos kárigény tekintetében az ítéltábla annyiban pontosítja az elsőfokú bíróság indokolását, hogy a felperes nem csak ezen kárigény alátámasztására alkalmas bizonyítékot nem terjesztett elő, hanem értékelhető tényállítást sem tett. Kizárólag a követelése összegét határozta meg éves bontásban, de nem fejtette ki, hogy bevételei konkrétan milyen tevékenységből és milyen mértékben keletkeztek volna, ahogy azt sem, hogy ezekhez milyen kiadások kapcsolódtak volna. Önmagában az üzleti terv csatolása a tényállításokat nem pótolja. Utal az ítéltábla arra, hogy az elmaradt haszon kérdése általában szakértői bizonyítást igényel, amire helyesen hivatkozott az elsőfokú bíróság, azonban a felperesnek ebben a körben szakértő kirendelésére vonatkozó bizonyítási indítványa nem is volt. A szakértő kirendelését ugyanis a már folyósított összeggel kapcsolatos kárigényére vonatkozóan indítványozta annak meghatározására, hogy „a projekt jelenlegi állapotát figyelembe véve a megtérülés milyen mértékben vehető figyelembe” {2020. szeptember 22-én kelt előkészítő irat [26] bekezdése}.

IX.4.2.

[74] Egyetértett az ítéltábla azzal is, hogy a felperes nem bizonyította az okozati összefüggést sem a vizsgált körben. Helyesen érvelt ugyanis azzal az alperes, hogy a felperesnek lehetősége lett volna lehívni a teljes finanszírozási keretet. Kiemeli e körben az ítéltábla, hogy a vállalkozási szerződés értelmében a kivitelezési tevékenységre elegendő lett volna 6 és fél hónap, továbbá a 2017. december 1-jei módosításban foglaltak szerint a munka 2017. június 18-án elkezdődött, a tereprendezési munkák és a mélyalapozási munkák elkészültek, a síkalapozási munkák folyamatban voltak. A két folyósítás 2018 júniusában és augusztusában történt, így a kölcsön nagyobb része (kb. 60. %-a) lehívásra került. Ekkor a vállalkozási szerződés nem vitásan hatályban volt, az abban foglalt vállalkozói árak nem változtak, és a kivitelező részéről meghallgatott tanú azt is elmondta, hogy 2018. szeptember-december között folyamatos volt a munkavégzés. Mindezekből az állapítható meg, hogy a még rendelkezésre álló hitelkeret további része az eredeti, 2018. december 31-i rendelkezésre tartási időn belül lehívható lett volna a fennmaradó munkák finanszírozására és a projekt megvalósítására. Rendelkezésre állt még tehát a hitelkeret fennmaradó része, továbbá a hatályos vállalkozási szerződés alapján a kivitelezés is folytatódhatott volna. tanú4 tanú ráadásul úgy nyilatkozott, hogy a csarnok szerkezete leszállításra került, csak nem került felállításra, a szükséges anyag a helyszínen volt tárolva (19. ssz.-ú jkv. 5. oldal), amiből az is következik, hogy nem az anyagköltséget emelkedése vezetett a megghiúsuláshoz.

IX.5.

[75] A másodlagos jogorvoslati kérelem kapcsán az alperes alaptalanul hivatkozott annak elkészttségére a Pp. 375. § (1) bekezdésére utalással.

[76] A Pp. 375. § (1) bekezdése értelmében a fellebbezési kérelmet az elsőfokú ítéletnek a fellebbezéssel nem érintett részére nem lehet kiterjeszteni, valamint a 371. § (1)

bekezdés d) pontja szerint megjelölt tartalmát – a (2) bekezdésben meghatározott kivételekkel – nem lehet megváltoztatni.

[77] A felperes hiánypótlást megelőző fellebbezése az elsőfokú ítélet megváltoztatására, a keresetének megfelelő döntés meghozatalára irányult, ugyanakkor nem tartalmazta a Pp. 371. § (1) bekezdés d) pontjában meghatározott kötelező tartalmi elemeket. Ebből az is következik, hogy a hiánypótlást követően részletesen – a Pp. 371. § (1) bekezdés d) pontjának megfelelően megindokolt – jogorvoslati kérelemnek a hatályon kívül helyezésre vonatkozó része nem minősül a fellebbezés kiterjesztésének, mivel az elsőfokú ítéletnek nem volt az eredeti fellebbezéssel nem érintett, jogerőre emelkedett része. A fellebbezés meg nem engedett megváltoztatása sem merülhet fel, mert az eredeti fellebbezés hiányos volt, nem tüntette fel a Pp. 371. § (1) bekezdés d) pontja szerint elemeket, így a hiánypótlás azokat nyilvánvalóan nem is változtathatta meg.

[78] A felperes a Pp. 6. §-ának, a 237. §-ának és a 345. § (4) és (5) bekezdésének megsértését, valamint a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelését jelölte meg hatályon kívül helyezési okként. A fentebb kifejtettek alapján azonban az elsőfokú bíróság lényeges eljárási szabálysértést nem követett el, ezért a Pp. 381. §-a értelmében az elsőfokú ítélet mérlegelhető hatályon kívül helyezésére sem volt lehetőség. Itt utal arra is ítélőtábla, hogy az alperes fellebbezési ellenkérelme szerint az ítélet indokolásából nem derül, hogy az elsőfokú bíróság milyen okból hagyta figyelmen kívül az utólagos bizonyítási indítványát, azonban a jogvita a rendelkezésre álló adatok, bizonyítékok alapján eldönthető volt, ezért ezen alperesi hivatkozás vizsgálata szükségtelen volt.

X.

[79] A kifejtettek alapján az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

XI.

[80] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperes részére a másodfokú eljárásban felmerült jogi képviselési díjból álló perköltséget, melynek mértékét az ítélőtábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdései alapján a másodfokú eljárás kisebb munkaterhére figyelemmel mérsékelt összegben állapította meg.

Budapest, 2024. április 25.

Dr. Sándor Ottó s. k.
a tanács elnöke

Dr. Balsai Csaba Zoltán s. k.
Dr. Vasady Loránt Zsolt s. k.

előadó bíró

bíró